

jeg onfter at yttre mig om, og det er, at, naar man betragter Budgettet for det forestaaende Finantsaar, faa vil man see, at det lærde Skolevæfens Indtægter og Udgifter omtrent balancere med hinanden, muligens bliver der en Underbalance; men nu er det Tilfældet, at Udgifterne ikke kunne antages at ville formindskes, hvorimod dette deskoværrer kan blive Tilfældet med Indtægterne. Indtægterne komme jo for en stor Deel ind efter Capitelstaxten, og da denne for næste Finantsaar er beregnet temmelig høi, kan man ikke antage, at Indtægterne i de følgende Aar ville holde sig paa samme Høide; det er endogsaa rimeligt, at de i et Middelaar ville blive idetmindste 20,000 Rd. lavere, end der er beregnet for næste Finantsaar. Herved vil altsaa fremkomme en ikke ubetydelig Underbalance for det lærde Skolevæfen i Fremtiden, som helst maatte søges dækket uden noget Tilskud udenfra. Det glæder mig derfor, at det ogsaa er blevet udtalt af den ærede Cultusminister, at der tænkes paa at benytte den Udvei at forhøie Skolepengene, hvortil der vistnok kunde være megen Grund. Der er dog ogsaa et andet Mittel, som jeg troer, der kunde være nogen Grund til at anvende, og det er, at Communerne i de Byer, i hvilke der findes lærde Skoler, bidrage noget til Udgifterne, da de have stor Fordeel af Skolen. En Folge deraf maatte det vistnok blive, at de ogsaa fik Andeel i Skolernes Bestyrelse; men det kan vistnok ogsaa i denne Henseende være henftigtsmæssigt, idet de lærde Skoler derved lettere kunde træde i Forbindelse med Byens øvrige Skolevæfen, hvorved vistnok i nogle Tilfælde Kræfter kunde spares, saaledes at det vilde blive til Fordeel paa begge Sider.

Bef. Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har i sit Foredrag igaar berørt Armeeplanan af 1842. Han betragtede den som faa fast og urokkelig, at han med Hensyn til Bestemmelserne i den om Troppesdeltingernes Garnisonssteder vilde paalægge Indenrigsministeren et Ansvar, fordi han ikke havde forhindret 2 Batteriers Henlæggelse til Fredericia. Jeg

maa tilstaae, at dette har forundret mig noget; thi ifølge Udtalelser, som tidligere ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand, er det mig bekendt, at han fuldt vel veed, hvor lidet stabil vor Armeeplan er, ja, han har endogsaa engang gjort gjældende imod en af vore Krigsministre, at denne paaberaabte sig Bestemmelserne i Armeeplanan, naar de convenede ham i et givet Diemed, og derimod lagde dem ad acta, naar Saadant ikke var Tilfældet. Den ærede Rigsdagsmand har ved disse Ord karakteriseret Tilstanden, saaledes som den virkelig er. Planen af 1842 forandrer enhver Krigsminister efter sit Forgodtbeftindende; om det skeer med Rette eller Urette, er et Spørgsmaal, hvis Besvarelse ikke foreligger her; imidlertid antager jeg dog, at det skeer med Rette, efterfom den ærede Rigsdagsmand, som sikkerlig ikke begaaer nogen uretlig Handling, i sin Function som Krigsminister i 1848 kuldastede mange af Planens Bestemmelser, et Exempel, som er taget til Efterligting af hans Eftersølgere saaledes, at Afvigelser fra Planen nu kunne betragtes som at være Regel; men er dette givet, kan Krigsministeren, som i det foreliggende Tilfælde, af egen Magtfuldkommenhed eller ved fgl. Resolution, thi det kommer omtrent ud paa det, bestemme Troppesdeltingernes Garnisonssteder, faa forekommer det mig, at det Ansvar, som den ærede Rigsdagsmand vil paalægge Indenrigsministeren, fordi han ikke tvinger Krigsministeren til at overholde de paagjældende Bestemmelser i Armeeplanan, aldeles ikke her kan komme til Anvendelse (Tscherning: Turde jeg bede om Ordet?) Med Hensyn til hvad der er yttret af en anden æret Taler, nemlig Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Somard), skal jeg bemærke, at Indquarteringsanordningen, hvorved Forholdet reguleredes imellem Militairret og de bequarterede Communer, er fra Novbr. Maaned 1816, altsaa nu 42 Aar gammel. Meget har i Løbet af denne Periode forandret sig; Civilisationen er gaaet mægtig fremad; Militairstanden staar paa et ganske andet Standpunct nu, end dengang Anordningen emanerede; det er derfor naturligt, at mange Forlangender nu maage stilles, som ikke kunne